

sager, hvor de vordende forældre ikke ønsker at give samtykke til en undersøgelse efter § 50, stk. 10. Udgangspunktet er, at der skal foreligge samtykke til undersøgelsen efter § 50 fra de vordende forældre. Der skal derfor altid forsøges indhentet samtykke, inden der træffes afgørelse om at indhente eksisterende oplysninger efter § 50, stk. 9, jf. § 11 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Hvis det ikke er muligt at opnå samtykke, kan eksisterende oplysninger indhentes efter § 50, stk. 9, jf. § 11 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Eksisterende oplysninger skal forstås som oplysninger i både nedskrevet og ikke nedskrevet form. Det betyder, at der f.eks. kan indhentes udtalelser fra både offentligt og privat ansatte. De vordende forældre skal forstås som enlige gravide kvinder, gifte og samlevende par, uanset om der er tale om den biologiske far.

Til nr. 4

Anvendelsesområdet for § 52 foreslås udvidet, så en række foranstaltninger ligeledes kan anvendes over for vordende forældre. Det kan ske, hvis det er fundet nødvendigt for at sikre barnets udviklingsmuligheder og sundhed på baggrund af den undersøgelse efter § 50, som kommunen er forpligtet til at udarbejde, inden der træffes afgørelse efter § 52. Bestemmelsen omfatter enlige gravide kvinder, gifte og samlevende par, uanset om der er tale om den biologiske far.

Det er dog f.eks. ikke muligt at træffe afgørelse om anbringelse af barnet, udpege en personlig rådgiver til barnet, inden barnet er født, da der er tale om foranstaltninger, der er rettet direkte mod barnet selv.

Kommunen kan træffe afgørelse om støtte i hjemmet efter § 52, stk. 3, nr. 2, familiebehandling efter § 52, stk. 3, nr. 3, døgnophold for de vordende forældre efter § 52, stk. 3, nr. 4, udpegning af kontaktperson til forældrene efter § 52, stk. 3, nr. 7, ligesom opsamlingsbestemmelsen i § 52, stk. 3, nr. 10 finder anvendelse. Kommunen kan derudover træffe afgørelse om at yde økonomisk støtte til familien efter § 52, stk. 4 og 5. Det forventes, at kommunerne især vil anvende familiebehandling efter § 52, stk. 3, nr. 3, således at de vordende forældre gennem f.eks. terapi, øvelser m.v. kan øge deres forældreevne. Kommunen skal dog i det enkelte tilfælde vurdere hvilken hjælp, der er relevant. Rent indholdsmæssigt skal disse foranstaltninger i praksis udmøntes, så de retter sig mod at forberede de vordende forældre på den kommende familieforøgelse.

Til nr. 5 og 6

Bestemmelsen svarer til den gældende § 55, idet

der alene er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at målgruppen for døgnophold efter § 52 udvides.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af domstolsreformen, der trådte i kraft den 1. januar 2007. Domstolsreformen har som konsekvens, at klager over afgørelser truffet af Ankestyrelsen fremover starter i byretten frem for i landsretten.

Til nr. 8

Da den nugældende § 70, stk. 1 specifikt henviser til foranstaltninger over for børn eller unge, foreslås bestemmelsen udvidet til også at omfatte vordende forældre, så der indføres en pligt til for kommunen til at tage stilling til om handleplanen, der er udarbejdet efter § 140, skal revideres. Kommunen vil under alle omstændigheder skulle revidere handleplanen, når barnet er født, hvis det vurderes, at der er behov for nye foranstaltninger, som f.eks. en anbringelse.

Til nr. 9

Kommunerne har på nuværende tidspunkt en tilsynsforpligtelse i forhold til alle de børn og unge, der opholder sig i kommunen. Tilsynsforpligtelsen hænger sammen med underretningspligten i § 153, idet tilsynet ofte udføres gennem de institutioner og lignende, hvor børnene færdes i dagligdagen, og hvor personalet i kraft af deres særlige fagkundskab har en særlig underretningspligt. Da underretningspligten udvides til at omfatte vordende forældre med problemer, der giver formodning om, at barnet vil få behov for særlig støtte umiddelbart efter fødslen, er det derfor en naturlig konsekvens, at tilsynsforpligtelsen ligeledes udvides, men at tilsynsforpligtelsen i øvrigt skal forstås på samme måde, som i de gældende regler, når det gælder tilsyn med forholdene for børn og unge i kommunen.

Til nr. 10

Vordende forældre kan på samme måde som børnefamilier have behov for særlig støtte, men det er ikke altid, de magter at bede om hjælpen eller er klar over, at de kan få hjælp fra kommunen. Hvis de vordende forældre vælger at flytte fra deres hidtidige opholdskommune til en anden kommune, og fraflytningskommunen har grund til at tro, at der kan blive behov for særlig støtte til barnet umiddelbart efter fødslen, er fraflytningskommunen forpligtet til at underrette tilflytningskommunen om deres formodning. Der er tale om en udvidelse af den tværkommunale underretningspligt, der på nuværende tidspunkt kun finder anvendelse, når barnet er født.